

Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

01 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

a examinat cererea de strămutare înaintată de avocatul Havrun Alexandru în numele inculpatului Pelevaniuc Maxim învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.b), 266 Cod penal.

Termenul examinării cauzei:

1. 25.02.2016 - 01.03.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Avocatul Havrun Alexandru la 15 februarie 2016, în cadrul ședinței preliminare a judecării cauzei în prima instanță a înaintat o cerere, prin care solicită strămutarea cauzei penale în privința lui Pelevaniuc Maxim, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit.b), 266 Cod penal, în altă instanță egală în grad, întru asigurarea desfășurării obiective a procesului, sub toate aspectele și pronunțării unei pedepse echitabile inculpatului, invocând că cazul supus judecării a fost intens mediatizat prin mijloacele de informare în masă, prin care a fost promovată ideea săvârșirii unui omor intenționat, de către rudele victimei au fost organizate mai multe manifestări de protest având drept scop punerea unei presiuni suplimentare asupra organelor de urmărire penală în vederea orientării poziției acestora spre sancționarea cât mai aspră a inculpatului, că au fost exercitate presiuni și chiar amenințări în adresa soției lui M.Pelevaniuc și a părinților acestuia prin intermediul rețelelor de socializare, că presiunile exercitate asupra organului de urmărire penală a dus la aplicarea măsurilor preventive sub formă de arest pînă la limita maximă și peste limita maximă admisă de legislația procesual penală, reținînd în sensul dat consimțămîntul nemotivat al Procuraturii Generale, circumstanțe ce îl fac să creadă pe inculpat că la examinarea cauzei de către Judecătoria Florești nu vor fi respectate drepturile ultimului și nu vor fi luate în considerare criteriile generale de individualizare a pedepsei penale ce urmează a fi aplicate acestuia, datorită presiunilor evidente exercitate prin diverse metode de rudele și cunoștințele părții vătămate decedate.

2. Examinînd cererea de strămutare a cauzei penale în raport cu prevederile legii, Colegiul penal consideră că aceasta urmează a fi respinsă, reieșind din următoarele considerente.

Conform art.46 alin.(1) Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție strămută judecarea unei cauze penale, de la instanța competentă la o altă instanță egală în grad, numai în cazul în care prin aceasta se poate obține soluționarea ei obiectivă, rapidă, completă și se asigură desfășurarea normală a procesului.

Colegiul penal menționează că motivele invocate de avocatul A.Havrun expuse în pct.1 al prezentei hotărâri, nu pot servi ca temei de strămutare a cauzei date, deoarece acestea nu sînt obiective și nu confirmă faptul că strămutarea cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad, ar duce la examinarea mai obiectivă, rapidă și completă a ei.

La fel, din conținutul cererii de strămutare rezultă că, avocatul care acționează din numele inculpatului și inculpatul M.Pelevaniuc, pun la îndoială soluționarea obiectivă a procesului, precum și o posibilă imparțialitate a judecătorilor Judecătoriei Florești, care vor examina cauza penală, însă, Colegiul penal menționează că în cazul cînd există circumstanțele prevăzute de art.33 Cod de procedură penală, judecătorul poate fi recuzat de către părțile la proces.

Recuzarea trebuie să fie motivată și poate fi propusă, de regulă, înainte de începerea procesului.

Mai mult, conform prevederilor art.26 Cod de procedură penală, la înfăptuirea justiției, judecătorii sînt independenți și se supun numai legii. Judecătorii judecă cauzele penale în baza legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară, respectivă în condiții care exclud orice presiune asupra lor.

Justiția se înfăptuiește fără careva imixtiune. Judecătorul este obligat să se opună oricărei încercări de a exercita presiune asupra sa. Exercitarea de presiune asupra judecătorului la judecarea cauzelor penale cu scopul de a influența emiterea hotărârii judecătorești atrage răspundere conform legii.

Prin urmare, nu poate fi reținut ca temei de strămutare a cauzei nici motivul invocat de avocat, precum că presiunile exercitate prin diverse metode de rudele și cunoștințele părții vătămate asupra organului de urmărire penală, va influența instanța să nu i-a în considerare criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, deoarece acest motiv nu are capacitatea de a influența judecata în cauza dată, instanța fiind singura care, în funcție de susținerile probelor ambelor părți, respectînd principiul contradictorialității procesului penal, este chemată să decidă în ceea ce privește cauza, cît și măsura de pedeapsă ce urmează a fi aplicată infractorului, individualizarea căreia se realizează de către instanța de judecată prin respectarea cerințelor art.75 alin.(1) Cod penal, care sînt obligatorii.

Asemenea critici nu pot pune la îndoială obiectivitatea judecătorilor din această instanță, deoarece în cauză nu se prefigurează aspecte ce pot determina suspiciunea știrbirii imparțialității magistraților chemați să judece cauza dată, nefăcîndu-se vreo dovadă în sens contrar.

Astfel, instanța de recurs constată că neîncrederea invocată de avocat, în sensul existenței unei bănuieli privind afectarea imparțialității și obiectivității magistraților instanței de judecată, reținînd argumentele expuse la pct.1 al prezentei încheieri - exprimă, în realitate, nemulțumiri față de soluția judecătorului de instrucție, care a dispus aplicarea măsurii preventive și prelungirea acesteia în privința lui M.Pelevaniuc.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul penal ajunge la concluzia că argumentele invocate de avocat nu pot știrbi nici întrun mod imparțialitatea judecătorilor și nu pot constitui motive de suspiciune cu privire la posibila nepărtinire a instanței investită cu soluționarea cauzei.

În sensul celor reținute, instanța de recurs mai constată și faptul că participanții la proces, inculpatul M.Pelevaniuc, succesorul legal al părții vătămate, inclusiv și martorii 18 la număr din cadrul procesului penal, au domiciliul în r-nul Florești, ori în apropierea regiunii date și din motivul dat ar fi inoportună strămutarea cauzei penale la o altă

instanță egală în grad. Totodată, în cauză lipsesc careva temeiuri de a considera că strămutarea cauzei date la o altă instanță de judecată egală în grad ar duce la examinarea ei obiectivă, rapidă, completă și la asigurarea judecării cauzei în termen rezonabil, dar nu la tergiversarea acesteia.

În concluzie, Colegiul penal, reieșind din circumstanțele stabilite, conchide că cererea de strămutare declarată de avocatul A.Havrun în numele inculpatului M.Pelevaniuc urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

3. În conformitate cu prevederile art.46-49 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Respinge cererea înaintată de avocatul Havrun Alexandru în numele inculpatului Pelevaniuc Maxim privind strămutarea judecării cauzei penale în privința lui Pelevaniuc Maxim din Judecătoria Florești la o altă instanță de judecată egală în grad, ca fiind neîntemeiată.

Încheierea este irevocabilă, publicată integral la 01 martie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu